

Baner, men dette har sine store Vanskeligheder, saalænge som Banerne eies af to Selskaber, og saalænge som Staten giver Garanti for den ene men ikke for den anden. Dette har givet Anledning til det Dnske at faae dem samlede i et System ogsaa i den Henseende, at Staten overtager Garantien for denne Stump Bane, dog ikke for over 200,000 Rbd. og paa de samme Betingelser, som med Hensyn til de andre Baner, nemlig at der indbetales en Forstærkningsfond af omtrent 40,000 Rbd. Jeg tror, at man maa erkjende, at de praktiske Fordele, som fremkomme ved dette Forslag, overveie de Betæneligheder, som man mulig kunde have, og det faa meget mere, som dette Stykke Bane, der allerede er anlagt og har været i Drift i nogle Aar, utvivlsom vil vise sig at være fordelagtig i økonomisk Henseende. Det har i sin Tid kostet 200,000 Rbd., og Indtægten deraf har i det sidste Aar været omtrent 14,000 Rbd. Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale dette Lovforslag til det høitærede Thing.

Det andet Forslag, som jeg har den Ære at forelægge, indeholder et Tillæg til § 2 i Loven af 26de Marts 1852 angaaende Redningsvæsenet paa de danske Kyster. Som de Herrer ville erindre, var det ved denne Lov, at Redningsvæsenet blev organiseret i Danmark, og der er jo senere fremkommet Love indeholdende Tillæg til denne Lovs § 2, hvori der nævntes de Redningsanstalter, som skulde træffes, og de Stationer, som skulde oprettes, samt hvorvidt de skulde være forsynede med Vaade eller med Raketter eller med begge disse Ting. Det nærværende Forslag gaar ud paa at oprette en ny Station paa Vest- eller Nordvestsiden af Læsø. Der er vistnok Mange her, som vide, at dette er et meget farligt Sted. Der er saaledes i de sidste 9 Aar strandet 42 Skibe og omkommet 12 Mand, foruden 7 hele Skibsbesætninger, og det er derfor heller ikke, fordi man har overset dette farlige Punkt, at der ikke tidligere er fremkommet Forslag derom; men det er, fordi de lokale Omstændigheder lagde saa alvorlige Hindringer i veien for at kunne etablere en Station der, at man maatte opgive det, indtil Omstændighederne bleve forandrede, nemlig derved, at der paa Nordvestkysten af Læsø blev etableret en Havn. Da der i 1870 fremkom Forslag om at anlægge en Station paa Østsiden af Læsø, som ogsaa blev bevilget, var der ogsaa Spørgsmaal om at anlægge en saadan paa dette Sted, og det blev da fremhævet, at der ikke var nogen Mulighed for et saadant Anlæg, forinden der fandtes en Havn. De lokale Forhold ere nemlig saaledes der, at Revenerne gaa meget langt ud, saaledes at de fleste Strandinger, som indtræffe, ske 1 a 1½ Mil fra Land. Dette er i og for sig af de Tilfælde, i hvilke man ofte ikke kan gjøre Noget, navnlig naar Strandingerne ske saa langt borte,

at man ikke kan se det fra Land, men naar man indretter Stationen hensigtsmæssigt, kan det ogsaa træffe sig saaledes, at det bliver muligt at komme de Skibbrudne til Hjælp, og jeg har derfor troet, at det, nu da Havnen er færdig, var det rette Tidspunkt til at fremkomme med Forslag derom. Forholdene der give det nødvendigt, at den Vaad, som anskaffes, maa være af en særegen Konstruktion, og navnlig en Vaad, som kan føre Seil, dels for ikke at udase Mandstabet utilbørligt ved at bringe Vaaden ud til Skibbrudets Sted, og dels for at den kan komme tilstede i nogenlunde rimelig Tid. Forslaget gaar altsaa ud paa ved Vesterø paa Læsø at etablere en Redningsstation, som forsynes med en Vaad med Seil, men da der tillige kan indtræffe Tilfælde, hvor der kan bruges et Raketapparat, gaar Forslaget tillige ud paa at faae Bemyndigelse til at indrette Stationen som en Raketstation. Det vil altsaa blive en fuldstændig Station, og Omkostningerne derved ville andrage en Gang for alle 4,000 Rbd., samt en forøget aarlig Udgift af 620 Rbd. til Redningsvæsenet. Dette foreslaas i Lovforslagets § 1. — Lovforslagets § 2 gaar ud paa at begjære en Forandring, eller om man vil, en Fuldstændiggjørelse foretagen ved Stationen ved Nymindegab. Da denne Station blev oprettet ved Loven af 15de Februar 1857, blev det bestemt, at det kun skulde være en Vaadestation, og at den kun skulde forsynes med en synkesfri Vaad. Det har imidlertid vist sig, at der ogsaa kan indtræffe Tilfælde, hvor et Raketapparat kunde gjøre sin Nytte, og man har derfor fundet, at det var en ligefrem Pligt at forsyne Stationen med et Raketapparat for at skaane Mandstabet, naar det ikke var absolut nødvendigt at foretage den altid farlige og besværlige Tur med Vaaden. Lovforslagets § 3 gaar ud paa at sammensmelte to tidligere Stationer, nemlig Stationen ved Aggerkanal, som er en Vaade-Station, og Stationen ved Vesterager, som er en Raketstation, til en samlet og fuldstændig armeret Station. Det var nemlig Meningen med Stationen ved Aggerkanal, at Vaaden skulde være stationeret i Aggerkanalen; men Forholdene der have forandret sig saaledes, at man ikke kan holde Vaaden stationeret der, men har maattet trække den hen til en Plads i Nærheden af Vesterager, og da Mandstabet til Vaadens Betjening desuden bor i Vesterager, og da der allerede der findes en Raketstation, saa har man fundet det rimeligt at samle disse to Stationer til en fuldstændig Station, hvorved man vil spare Redningsvæsenet for Udgifter til en Opfyndmand og tre Betjeningsmænd. Jeg skal derfor ogsaa tillade mig at anbefale dette Lovforslag til det høie Things Vedtagelse.

Formanden: Exemplarer af de forelagte Lovforslag ville blive omdelte.